

[Ministeren for skatter og afgifter]

at man kan skaffe likviditeten. For det fjerde forudsætter det, at de fradragsbeløb, som man ikke tager det ene år, virkelig kan rummes i det næste år. Man må altså have en vis optimisme med hensyn til det kommende år, og jeg tror, at mange forretningsfolk vil ræsonnere på den måde, at de siger: det, jeg kan spare i skat i år, det tager jeg, for det kan være, at jeg ikke kan udnytte mine fradrag næste år.

Endelig vil der være adskillige, der vil foretrække at bruge likviditeten i virksomheden fremfor at bruge pengene til at betale skat. Så kan man jo også sige, at hvis nogle af investeringerne gemmes til 1985, får man derved større afskrivningsgrundlag i 1985, et afskrivningsgrundlag, som måske netop kan forhindre, at man kommer til at betale den større skat, og det er jo noget der ligger i selve dette skattesystem.

Jeg kan naturligvis ikke påstå og ønsker ikke at påstå, at ingen vil se sin fordel i at overføre indkomster til året bagud fremfor at føre dem fremad. Men jeg vover den påstand, som jeg mener er betydelig bedre underbygget end den påstand, som hr. Lykketoft fremkom med, at hr. Lykketofts påstand bygger på et ganske ensidigt, stereotyp, virkelighedsfjernt billede af dansk erhvervsliv og dansk industri.

Når hr. Lykketoft yderligere siger, at det er milliardbeløb, man vil flytte, hører det altså også til i fantasiens verden, og jeg tror ikke et sekund på, at det vil ske.

Hr. Thoft har direkte stillet et spørgsmål til mig, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt det er rigtigt, at selskaberne kan tjene 25 pct. efter skat. Det er et spørgsmål, som jeg har besvaret skriftligt til skatte- og afgiftsudvalget, men jeg skal gerne gentage her, at tallet som udgangspunkt er rigtigt, men at det billede, hr. Thoft ønsker at give af dansk erhvervsliv, er pinende forkert, fordi der ikke er taget hensyn til alle de andre faktorer, der er bestemmende for den beslutningsproces, som man har i dansk erhvervsliv.

De to lovforslag, som regeringen ønsker gennemført, skal altså både sørge for at begrænse forbruget og forøge produktiviteten i dansk erhvervsliv. Lovgivningen om bunden opsparing er en engangsforanstaltning, og som en engangsforanstaltning har vi altså forladt princippet om millimeterretfærdighed og har i stedet satset på nogle hist og her lidt

firkantede løsninger, og det har der jo næsten altid været flertal for i folketinget. Lovgivningen om selskabsskatten er en lov, der skal virke fremad. Det er rigtigt, at der er mulighed for at lave visse dispositioner, men som det også er sagt af den socialdemokratiske ordfører i størstedelen af den presse, der er udkommet i dag, er det kun en engangsforanstaltning. På lang sigt skal loven nok få sin gunstige virkning.

Formanden:

Jeg har indtegnet to for korte bemærkninger, før vi går til anden runde, men jeg beder de ordførere, der ønsker ordet i anden runde, om at markere allerede nu.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg takker for skatteministerens svar, og når vi klipper alt syltetøjet fra – og der var mange ord til ligesom at sukre det hele til – så står tilbage, at erhvervslivet får en forrentning på 25 pct. efter skat ved at benytte de legale muligheder, som jeg omtalte, til at flytte penge tilbage i 1984. Ministeren har bekræftet, at det var legalt, ministeren har bekræftet, at det kunne lade sig gøre, og ministeren har også i et skriftligt svar til udvalget bekræftet, at det drejer sig om mindst 20 mia kr., der således kan føres tilbage til 1984. Det kan godt være, at skatteministeren kalder dette for en lille lem. Jeg kalder det fortsat for et hul i skattelovgivningen så stort som en ladeport. Det er skandaløst, at folketinget lader så stort et hul stå åbent, når folketinget er blevet gjort opmærksomt på det.

Jeg har stor forståelse for, at det kan være svært at lave lovgivning helt uden huller, men når folketinget er blevet gjort opmærksomt på hullerne, er det skandaløst, at der end ikke gøres et forsøg på at stoppe dem.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Hr. Thofts korte bemærkning kan forkorte min, for jeg er fuldstændig enig med hr. Thoft. Ministeren prøvede med en masse ordgas at camouflere sin entydige bekræftelse af de påstande, der er blevet fremført af oppositionen, og som er blevet belyst i udvalgsarbejdet. Det er ikke oppositionen, der